

LBRIS

We know
books

CRISTINA BEATRICE PEDA

STELUȚA NOROCOASĂ A LUI

GHIDUȘ,
CĂTELUȘ DIN PLUS

ILUSTRĂȚII DE
VALENTINA PĂRPĂUȚĂ

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2026

Bine ați venit în minunata lume a plușurilor, acele mici și pufoase făpturi care ne veghează zi de zi din raft și ne privesc de parcă am fi întregul lor univers!

Astăzi, cartea cu povești se deschide încă o dată, pentru a ne spune întâmplarea cățelușului din pluș Ghiduș, care, curios din fire, își însoțește prietena cea mai bună la grădiniță, acolo unde descoperă multe alte jucării frumoase, ce i-ar putea fura dragostea acesteia.

Ce se va întâmpla când va da peste inamicii lui eleganți și manierați?

Oare va rămâne plușul favorit al fetiței? Vă invit să descoperim împreună!

Totul a început într-o dimineață călduroasă de primăvară, când abia se crăpase de ziuă. Cățelușul Ghiduș și micuța Andreea se treziseră cu noaptea în cap, iar acum își mâncau liniștiți cerealele cu lapte.

— Mulțumim pentru masă! exclamă aceștia politicoși, după ce goliră bolurile până la ultima firimitură.

— Să vă fie de bine, copilași! îi dezmierdă mama, ajutându-i să strângă masa și să își așeze dedesubt scăunelele divers colorate.

Apoi, după cum era obiceiul, drumurile celor doi prieteni se despărțeau până la amiază. Ghiduș se întorcea în cameră, umplându-și timpul cu anumite îndeletniciri, ca de exemplu, curățenia în suportul de creioane colorate al copilei, în timp ce aceasta se îndrepta spre oglindă, pentru ca mama să-i împletească părul castaniu pentru o nouă zi de grădiniță.

— Iuhuu! Bună dimineața! îl întâmpină amicii voioși din suport pe Ghiduș, așteptând în ordine să fie curățați de praf.

Luat prin surprindere, cățelușul tresări de spaimă, mai că era să scape cârpa din lăbuță și să cadă.

— Înainte ne înțelegeai poznele și râdeai cu noi! Ce se întâmplă cu tine, ești bolnăvior? îl întrebă Paița, creionița creativă și sofisticată a grupului, văzând că este abătut.

Of, de ce îl cunoșteau atât de bine?

Oare chiar nu aveau altceva mai bun de făcut decât să se intereseze de soarta lui?

Basigur că da. Paița ar putea croșeta botoși pentru păpușile Andreei, Glume, creionul hazliu, să născocască farse, iar Seri, guma de șters responsabilă, să pună lucrurile la locul lor și, astfel, îi mai lua și lui greutatea de pe umeri.

LBRIS

We know
books

— Nu, nu sunt bolnăvior... doar trist! răspunse într-un final Ghiduș, alungându-și din minte ideile răutăcioase.

— De ce? se grăbiră să întrebe cei trei, sărind pe marginea suportului.

— În ultima vreme, fetița nu mă mai bagă în seamă. Este din ce în ce mai fericită când se duce la grădiniță, și nu mai văd nici urmă de plânsete sau de lacrimi. Ajunge acasă după-amiaza și uneori este mult prea obosită ca să se mai joace cu mine. Mă mulțumesc să îi veghez somnul și să chem îngerașii să o legene pe aripi.

— Acesta este un lucru extraordinar pentru un pluș! Înseamnă că îi place la grădiniță, iar noi nu putem decât să ne bucurăm pentru ea, nu-i așa? îl încurajă optimistă Paița.

— Mmm... am auzit că la grădiniță sunt multe jucării și plușuri noi, strălucitoare, și îmi este teamă să nu pierd atenția ei, se plânse Ghiduș, îngrozit de gândul că ar putea rămâne singur, în întunericul unui sac.

— Mi se pare mie sau cineva simte gelozie? Da, ești gelos! Sâc, sâc! se amuza copios Glume, dând ture de-a lungul suportului.

— Nu, chiar nu sunt gelos! Nu așa avea de ce! Dacă vrea, se poate juca cu toate plușurile din lume, pentru că nu am nimic împotriva.

— Ești sigur? Nu pari prea hotărât! rânji Paița, privindu-l drept în ochi.

— Stați! Pe cine încerc eu să mint? Sunt puțin gelos! Oricine ar fi în locul meu. Dar spre deosebire de voi, creioanele, care plângeți toată ziua când altcineva vă ia locul în ascuțitoare, eu nu îmi arăt sentimentele.

— Asta pentru că nu ai văzut-o jucându-se cu alți cățeluși din pluș. De îndată ce vine acasă, are ochi doar pentru tine! Pe când eu colorez o porțiune

dintr-un desen, cu puțin noroc, își spuse oful înțeleapta creioniță, dându-i lui Glume o idee strălucită.

— Ce ar fi... să te duci tu cu ea la grădiniță, Ghiduș? Astfel, poți cunoaște jucăriile deosebite care îți dau mari bătaii de cap și numai așa te vei convinge că ești plușul preferat.

— Hmm... planurile creionului amuzant mi s-au părut întotdeauna o pacoste, dar cred că acesta nu sună rău deloc. Ar trebui să te duci! îl susținu veselă și Paița.

— Așa propuneți voi?! Mie îmi este teamă și de umbra mea! Nu am pus lăbuța afară din casă până acum. Dacă mă împiedic și de propria codiță?!

— Poftim? Stai de atâta timp între patru pereți și mai întrebă dacă ar fi bine să te duci? Ce mai aștepți? Fugi! îl încurajă și Seri, care până atunci păstrase tăcerea.

— Dar...

— Niciun „dar”. Dacă te încurcă până și codița ta, va trebui să te strecuri în rucsacul Andreei, ușor precum o pană, hotărî numaidecât Paița.

— Nu îmi vine să cred că spun asta, dar ideea creioniței este de o mie de ori mai bună. Dacă fetița nu știe că ai mers cu ea la grădiniță, se va purta obișnuit cu jucăriile acelea noi, și vom afla dacă avem de ce să le purtăm pică. Na, na, na! se entuziasmă Glume, sărindu-i vârful într-o parte.

Neavând încotro, Ghiduș acceptă planul prietenilor lui, uitându-se îndelung la rucsacul roz și micuț, care o să îl găzduiască, și se întrebă dacă va avea loc în el după mulțimea de cereale cu ciocolată.

— Dacă nu încerci, nu vei afla! îi zise Seri, ghicindu-i gândurile.

— Nu îți face griji pentru asta, te vom ajuta noi să te strecorei, distrăgându-i atenția copilei. Să pornim! îl îndemnară și ceilalți, mergând în șir indian.

Cu frica în sân, cățelușul se îndreptă înspre hol, având pașii și mai zgomotoși și mai apăsați decât de obicei.

— Sst! Mergi mai încet, altfel își va da seama! îl atenționează grațioasa Paița, luându-i-o înainte.

— Bine... voi încerca! Lăbuțele nu prea mă ascultă acum.

În cele din urmă, ajunseră în dreptul oglinzii și își luară munca în serios, pentru că nimic nu putea fi lăsat la voia întâmplării.

— Să ai grijă de tine! Să nu stai în soare, să nu mănânci prea multe dulciuri, să nu vorbești cu străinii... îl avertiză grijulia Seri, luându-și la revedere.

— Și să ne aduci o vedere cu frații tăi sofisticăți și sclipitori, te rog! se amuză creionul glumeț, încercând să facă despărțirea mai puțin dureroasă.

— Cine ne va mai cânta astăzi? Cine ne va aduce gustarea mult așteptată? Îmi vei lipsi! spuse melancolică Paița, lăsând o lacrimă să se aștearnă pe obraz.

— Ei, ziua aceasta va trece pe nesimțite, vei vedea. Și apoi, vrem să plece cu inima împăcată, nu-i așa? o certă guma de șters, vrând să gonească tristețea din încăpere.

Auzind aceste vorbe, creionița își înghiți suspinele, iar în obraji ei răsăriră două gropițe.

— Cu bine, prieteni! Ne revedem după-amiază! îi salută Ghiduș, croindu-și drum spre rucsacul elegant căruia îi va ține companie.

Două secunde mai târziu, agitația porni. Creionul, creionița și guma de șters se aruncară pe podea, zvârcolindu-se de zor, pentru a-i atrage atenția Andreei.

— O, ce s-a întâmplat cu voi? Ați căzut? alergă într-un suflet aceasta, uitând de tot și de toate.

Cei trei se văicăreau și se chirceau de durere, plângând cu lacrimi de crocodil, care o impresionară de-a dreptul.

— Să nu mai plecați din suport fără mine! Acolo sunteți în siguranță! le explică fetița, luându-i în palmă și ducându-i la loc.

— Mda... promitem! îngânară aceștia, aruncând o ultimă privire spre rucsacul roz, încercând să vadă dacă prietenul lor a ajuns cu bine înăuntru.

